

La generació dels joves (3)

Dll, 19/11/2012 per Josep Gallifa

[Universitas](#)

Finalitzem la descripció del perfil generacional dels joves més grans, perfil generacional que estem exposant en les darreres entrades:

En els estudis que es fan sobre aquests joves hi ha alguns tòpics, per exemple el tòpic que degut a la crisi econòmica aquesta generació s'hauria quedat a viure a casa fins a ser més grans, passats els 30 anys. Vàrem tenir la ocasió de parlar d'aquest tema amb el sociòleg Dr. Salvador Cardús, que explicava que aquest fet de la emancipació tardana ja ve de generacions anteriors i és explicable per altres causes i no només per la crisi actual. Un altre tòpic es que es diu i es repeteix és que serà la primera generació que viurà pitjor que les generacions dels seus predecessors. Podem preguntar-nos: Això és segur? No ho sabem, ja que tenen més accés a tota mena de recursos i informació, que podran aportar-los-hi qualitat, i els joves més actius és ben segur que podran ser molt més creatius, especialment quan giri el cycle econòmic. Tampoc els models d'enriquiment d'alguns representants de generacions anteriors, basats en estirar més el braç que la màniga, no són un bon model a imitar. Segur que això era viure millor? Per altra banda creiem que hi ha generacions que objectivament ho han tingut pitjor.

Per altra banda tots els elements de les formes de vinculació social postmoderna o pròpies de la societat líquida (Bauman) o de l'"homo sentiens" (Lacroix) estan naturalment ben representats en aquesta generació. Això es manifesta per exemple en les formes de participació en la vida col·lectiva a través d'identificacions més emocionals (concerts en directe, partits de futbol...) que tradicionals (poble, barri...), o bé en la búsqueda d'experiències emocionals intenses, en la preponderància del present, en les relacions personals més condicionals, etc... Això donaria per un tractament específic més detallat.

És ben segur una generació més audiovisual i televisiva que lectora. El Dr. Miquel Tresserras ho expressava en una conferència a l'inici de curs anterior a la URL quan comparava aquesta generació amb la del maig del 68. Aquesta generació té menys referents culturals, té molta formació, com dèiem, però possiblement és més especialitzada que generalista, més basada tal vegada en la fascinació per la novetat que en els referents de la tradició. Això pot afectar la religió, que podem considerar que segueix el mateix camí que els diferents àmbits de la cultura. No tothom és igual i hi ha de tot, però segurament sigui la primera generació, sociològicament de forma més massiva, en que una bona part dels seus membres o bé no han rebut educació religiosa, o bé no hi ha hagut la transmissió de la religió per part de la família o bé la religió de la pròpia tradició no està essent un aspecte central, ni tant sols important, de la vida. Faig una descripció que vol ser neutral, sabem que hi ha de tot. Tanmateix ja havíem exposat anteriorment la poca consideració que els mereix als joves (sociològicament parlant) la religió. No és un problema d'aquí. Comentava aquesta dada amb una professora Nord-americana de North Carolina que expressava més o menys el mateix sobre els seus fills de la generació dels joves de l'"Occupy Wall Street". Els seus fills, em deia, no valoraven la importància de la religió per la persona, ni compartien el sentit que té per ella la comunitat cristiana. No vol dir que no tinguin valors, eh?, només que els elements culturals que, almenys aquí en generacions anteriors, estaven totalment presents, que no calia ni vetllar-hi perquè es transpiraven en la societat (encara

que fos en alguns casos per estar-hi en contra o qüestionar-los) simplement ara no es tenen tant presents. Així doncs en temes religiosos a vegades pot haver-hi una opinió formada, d'altra banda influïda pel tractament de la religió en els mitjans, que els pot fer percebre la religió com a limitadora de la llibertat. Com que, per aquest aspecte que comentàvem de participació en xarxes relacionals, les opinions es contagien fàcilment, finalment la religió no resulta per molts un aspecte rellevant de la comunicació. Segurament caldrà trobar un estil comunicatiu diferent per connectar amb les representacions i els imaginaris d'aquests joves.

No voldria acabar sense “trencar una llança” per aquesta generació, i voldria fer-ho de forma que no es pogués interpretar com a paternalista, però és el que es pot deduir de l'exposició desenvolupada fins ara: Segur que se'n sortirà, està més preparada que cap altre generació i té un estil propi, més relacional i més solidari. Tenen més informació, són capaços de construir més xarxa, més col·laboració, tenen més intel·ligència social. Són més internacionals i estan, en definitiva, més preparats pels tipus de societats que vindran.

Continuarem en el següent article amb una altra generació, la dels joves més joves.